

MÁSODIK SZEKCIÓ

EMESZ kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(36343/03 sz. Kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2006. október 31.

*Ezen határozat az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt
köörülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.*

Az Emesz kontra Magyarország ügyben

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

J.-P. COSTA, *Elnök*
A.B. BAKA,
I. CABRAL BARRETO,
R. TÜRMEŇ,
M. UGREKHELIDZE,
A. MULARONI,
D. JOČIENĚ, *bírák*
és S. DOLLĚ, *Hivatalvezető*

2006. október 10-i zárt ülésén folytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi határozatot hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy Magyarország ellen benyújtott kérelem (36343/03 sz.), amelyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény (az "Egyezmény") 34. Cikke alapján Emesz Ferenc magyar állampolgár 2003. szeptember 2-án terjesztett a Bíróság elé.

2. A Magyar Kormányt (a "Kormány") dr. Hóltzl Lipót képviselte az Igazságügyi és Rendészeti Minisztériumból.

3. 2005. szeptember 13-án a Bíróság úgy határozott, hogy közli a Kormánnyal a panaszt. Az Egyezmény 29. Cikkének 3. bekezdése alapján úgy döntött, hogy a kérelem érdemét és elfogadhatóságát együttesen vizsgálja.

A TÉNYEK

4. A kérelmező 1925-ben született és Szolnokon él.

5. 1992-ben a kérelmező több magánszeméllyel együtt építőközösséget hozott létre egy társasház felépítésére.

6. 1995. május 2-án az építőközösség öt tagja az egyes tagok által befizetendő hozzájárulás mértékével összefüggésben kialakult vita kontextusában pert indított a kérelmező ellen. 1995. október 10-én a felperesek módosították keresetüket.

7. 1996. október 17-én a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság a Jászberényi Városi Bíróságot jelölte ki az eljárás lefolytatására. 1997. december 12-én az ügyet áttették a Kunszentmártoni Városi Bírósághoz. 1998. február 10-én a bíróság az ügy soron kívüli tárgyalását rendelte el.

8. 1998. március 10. és 1999. október 7. között a bíróság számos tárgyalást tartott és szakvélemény beszerzéséről intézkedett. 1999. december 17-én a bíróság elutasította a felperesek keresetét és a kérelmező ellenkeresetét.

9. Fellebbezés nyomán 2000. május 31-én a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Bíróság az ítéletet részben hatályon kívül helyezte és a bíróságot új eljárásra utasította, a fennmaradt rész tekintetében pedig helyben hagyta az elsőfokú határozatot. A kérelmező által a határozat jogerős része ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet a Legfelsőbb Bíróság 2002. december 12-én elutasította.

10. A folytatódó elsőfokú eljárásban 2001. március 14. és 2003. augusztus 27. között több tárgyalásra és két szakvélemény beszerzésére került sor. 2003. október 10-én a Városi Bíróság részben helyt adott a felperesek keresetének, és a kérelmező ellenkeresetének nagy részét elutasította.

11. Fellebbezés nyomán 2004. június 9-én a Megyei Bíróság módosította az elsőfokú határozatot. 2004. december 16-án a Legfelsőbb Bíróság elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét.

A JOG

I. AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező panaszolta, hogy a polgári eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdésében lefektetett "ésszerű idő" követelményével. A 6. Cikk 1. bekezdésének releváns része kimondja:

"Mindenkinek joga van arra, hogy... bíróság... ésszerű időn belül... hozzon határozatot polgári jogi jogai és kötelezettségei tárgyában..."

13. A Kormány vitatta a panaszt.

14. A figyelembe veendő időszak 1995. május 2-án kezdődött és 2004. december 16-án ért véget. Ilyen módon három bírósági szinten több mint kilenc évig és hét hónapig tartott.

A. Elfogadhatóság

15. A Bíróság megjegyzi, hogy a panasz nem nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben. Továbbá megjegyzi, hogy semmilyen más alapon sem elfogadhatatlan. Ezért elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

B. Érdem

16. A Bíróság emlékeztet arra, hogy az eljárás hosszának ésszerű voltát az eset egyedi körülményeinek fényében, a Bíróság esetjogában lefektetett kritériumok figyelembe vételével kell megítélni, különös tekintettel az eset bonyolultságára, a kérelmező és a releváns hatóságok magatartására és arra, hogy mi volt a per tétje a kérelmező számára (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

17. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. Cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (ld. fent idézett *Frydlender*).

18. Az előterjesztett anyagot megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen ügyben eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogra figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy a jelen ügyben az eljárás túlzottan hosszú volt, s nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették.

II. AZ EGYEZMÉNY EGYÉB ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

19. A kérelmező az Egyezmény 6 Cikkének 1. bekezdése alapján az eljárás kimenetelét is panaszolta.

20. Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. Cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- és jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve, hogyha e

tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthetik. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. Cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. többek között *García Ruiz v. Spain* [GC], judgment of 21 January 1999, *Reports of Judgments and Decisions* 1999-I, pp. 98-99, § 28).

21. A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: az ügyiratok alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen lett volna. Ebből következően a panasznak ez a része nyilvánvalóan megalapozatlan az Egyezmény 35. Cikkének 3. bekezdése szerinti értelemben, s ezt a részt az Egyezmény 35. Cikkének 4. bekezdése alapján el kell utasítani.

III. AZ EGYEZMÉNY 41. CIKKÉNEK ALKALMAZÁSA

22. Az Egyezmény 41. Cikke kimondja:

“Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Károk

23. A kérelmező 37.027.000 forint¹ forint vagyoni és 8.000.000 forint² nem vagyoni kártérítést követelt.

24. A Kormány vitatta az igényeket.

25. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. A Bíróság azonban úgy véli, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ítélve 6.500 eurót ítél meg számára ilyen címen.

¹ Megközelítőleg 136.600 euró.

² Megközelítőleg 29.500 euró.

B. Költségek és kiadások

16. A kérelmező további 607.000 forintot¹ követelt a hazai bíróságok és a Bíróság előtti eljárás során felmerült költségek és kiadások megtérítésére.

27. A Kormány vitatta az igényt.

28. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak akkor jogosult költségei és kiadásai megtérítésére, hogyha bizonyítja, hogy e költségek ténylegesen és szükségszerűen felmerültek, s összegüket tekintve ésszerűek. A jelen ügyben a birtokában lévő információkra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság 500 euró megítélését tartja ésszerűnek a jogi képviselő által nem képviselt kérelmező számára.

C. Késedelmi kamat

29. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, s ahhoz további három százalékpontot kell hozzáadni.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt *elfogadhatónak*, a panasz többi részét *elfogadhatatlannak* nyilvánítja;
2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. Cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes Kormánynak attól az időponttól számított három hónapon belül, amikor az ítélet az Egyezmény 44. cikkének 2. bekezdése szerint véglegessé válik, a kérelmező számára nem vagyoni kár tekintetében 6.500 eurót (hatezer ötszáz euró), költségek és kiadások tekintetében 500 eurót (ötszáz euró), továbbá az ezen összegeket terhelő adók összegét kell kifizetnie az alperes Állam nemzeti valutájában, a kifizetéskor alkalmazott átváltási árfolyam alkalmazásával;

¹ Megközelítőleg 2.200 euró.

(b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a kifizetés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után;

4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos többi igényét egyhangúlag *elutasítja*.

Készült angol nyelven, az írásos értesítés a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően 2006. október 31-én került kiküldésre.

S. DOLLÉ
Hivatalvezető

J.-P. COSTA
Elnök